

"Vær ordets gørere"

"I bedrager jer selv, hvis I kun hører ordet uden at handle på det"

(Jak 1,22 Bibelen på hverdagsdansk).

Hovedtanke

Guds ord ændrer de menneskers liv, der ikke nøjes med at lytte til det, men også handler efter det.

Introduktion

Gerninger siger mere end ord. Et menneske kan love nok så meget, men hvis ikke der sættes handling bag ordene, er de jo til syvende og sidst hule og tomme, uanset hvor smukt de lød, og hvor meget håb de spredte. Ved at læse faglitteratur kan man samle megen viden. Men hvis kundskaben kun hober sig op uden at blive brugt, hvad kan den så bruges til?

Det Gamle og Det Nye Testaments skrifter vil forandre liv. Det er Gud, der taler i dem. Det er Gud selv, der i teksterne møder mennesker og ved hjælp af Helligånden giver tilhøreren og læseren den rette forståelse. Den, der studerer Guds ord, ser ligesom i et spejl. Han ser et menneske, der er elsket af Gud, uanset alle dets uslebne kanter.

Fordi Gud i sin kærlighed har gjort så meget for os mennesker, er det ikke underligt, at vi kan føle et ønske om forandring og om at leve op til det guddommelige ideal. Men det er lettere sagt end gjort. Selv Paulus må indrømme over for sig selv, at han vil det gode, men gør det modsatte (Rom 7,18-25). Når man forsøger at leve efter Guds ord i praksis, må man til stadighed kæmpe med det uperfekte, med begrænsninger og med svagheder.

Det er derfor en vældig trøst at vide, at enhver, der mærker ønsket om forandring, kan være sikker på, at Helligånden allerede virker i ham/hende. Troen, der er virksom i kærlighed (Gal 5,6), er en gave fra Gud. Det er Gud selv, der har vakt den til live, og han vil også fuldføre den (Fil 1,6).

At holde fast ved livets ord

Fil 2,12-16

**Hvad er konsekvensen af at holde fast ved Guds ord?
Hvordan passer det at "stråle som himmellys" sammen med
"frygt og bæven"?**

Baggrund

Paulus forkynder livets ord. At holde fast ved det vil sige at kende det og leve efter det. Det er Guds ord, der bør være forudsætning for de tanker, der fører til beslutninger og handlinger – ideelt set. Det ønsker ikke at skabe frygt for, at man kunne sætte det evige liv over styr på grund af ubetænksomhed. Frygt og bæven afspejler snarere bevidstheden om at være afhængig af Gud. [NB! Bibelen på hverdagsdansk siger i v. 12b: "... skal I i endnu højere grad lade Gud få lov at fortsætte sit frelsesværk i jeres liv, idet I adlyder ham med dyb ærefrygt".]

At give ondt af sig minder om Israels folks utilfredshed med Guds ledelse under ørkenvandringen (2 Mos 15,24; 16,2; 17,3; 4 Mos 14,2 m.fl.). I tillid til Gud bør den kristne ikke give ondt af sig eller komme med indvendinger. Gud har en plan, han sætter et mål og skænker både at ville og at virke (v. 13).

Til fordybelse

"De [kristne] opfordres til at arbejde, dvs. at omsætte det, som Gud ved Helligånden har virket i dem, til praktiske gerninger i deres dagligdag. De skal ikke tilvejebringe frelsen ved egen kraft, men derimod lade den frelse, som Gud allerede har skænket dem, blive til virkelighed i deres liv" (Walvoord/Zuck, hg. *Das Neue Testament erklärt und ausgelegt*, Holzgerlingen 2000, 202).

Til anvendelse

Kristus var lydige indtil døden på et kors (v. 8). På trods af den angst, han måtte gennemgå, hørtes der ingen klager eller indvendinger (Matt 26,36-39). Selv Pilatus kunne ikke finde nogen skyld hos ham (Joh 19,4.6). Hvor nemt er man ikke fristet til at klage? Paulus opfordrer til at være lys i verden og leve på en måde, så andre ikke kan klandre én for noget. Jesus er og bliver det største forbillede i den forbindelse.

Til eftertanke

"Jeg har intet at frygte for fremtiden, medmindre jeg glemmer, hvordan Herren har ledet mig, og hvad han i fortiden har lært mig" (ifølge Ellen White).

At forstå ved Helligåndens hjælp

1 Kor 2,10-16

Hvordan får Helligånden os til at forstå?

Baggrund

Paulus skriver til menigheden i Korinth om Jesu død på korset (1,18). At denne ydmygende død skulle betyde frelse for alle, kan ikke begribes med menneskelig fornuft. Men netop dette er den altafgørende sandhed, der er grundlag for at forstå Bibelen rigtigt. Det kan man kun ved Helligåndens hjælp. Paulus sammenligner det med menneskers tanker, der kun er kendt for den, der tænker dem. På samme måde er det også kun Guds ånd, der kan forstå Gud. Dette mysterium åbenbares for dem, der tror.

Til fordybelse

Da Bibelen er skrevet under Helligåndens indflydelse (2 Tim 3,16-17), er Helligånden også nøglen til at forstå Bibelen, der åbenbarer Guds frelsesplan. Af kærlighed ydmygede Gud sig selv for at tilbyde frelse til alle, der vil tage imod den. Men Guds handlen er ubegribelig for mange. At forstå Gud og tro på hans ord er kun muligt ved hjælp af hans ånd.

"Gud erkendes kun ved hjælp af Gud. Hvis man vil forstå Gud, har man brug for Guds ånd. Den har Gud givet menigheden, ikke for at granske hemmeligheder, som man kan prale af, men for at erkende, hvad Gud har skænket os" (Stuttgarter Erklärungs-bibel (SEB) 1697).

Til anvendelse

Når Helligånden udlægger ordet i ens hjerte, bliver man berørt af det. Det bliver afgørende for ens liv fremover og vækker en længsel efter forandring – et ønske om at reagere på Guds kærlighed. Hvordan vil jeg fremover kunne tænke og tale dårligt om min næste, når jeg tillader Helligånden at udfolde Guds kærlighed i mig?

Til eftertanke

"Lyt til ordet og tillad det at tage det første skridt; så vil forståelsen komme. Hvis du derimod ikke lytter, vil du aldrig begribe noget som helst. For ét er sikkert: Gud kan ikke ses, erkendes eller forstås uden gennem hans ord" (Martin Luther).

At bruge Skriften som Jesus gjorde

Matt 4,1-11
Luk 4,1-13

Hvordan var Skriften til gavn for Jesus i hans anfægtelser?

Baggrund

Fristelsernes rækkefølge viser, at Matthæus og Lukas vægtede dem forskelligt.

Matthæus: brødunder – templets tinde – tilbedelse

Lukas: brødunder – tilbedelse – templets tinde

Matthæus lægger vægten på spørgsmålet i den tredje fristelse: Hvem er som Gud? Hvem har krav på tilbedelse? Det er ikke Satan, men Gud og i sidste ende Jesus, der som Guds søn og sammen med Helligånden er ét i Faderen.

Lukas sætter Jesu frivilligt påtagede lidelse i centrum. "Vil Jesus blive forskånet for lidelse, fordi han er Guds søn? Nej ... sønnen giver afkald på underet: at gøre sten til brød, selv om det ville kunne stille hans sult. Han giver afkald på berømmelse, ære og tilbedelse og lader Faderen få den. Han giver også afkald på at få hjælp til at redde livet. Han er nemlig på vej ind i lidelsen" (K. Berger, *Kommentar zum Neuen Testament*, Gütersloh 2011, 224).

Til fordybelse

I kampen mod Satans fristelser benytter Jesus ord fra Skriften som støtte (5 Mos 6,13.16; 8,3). Satan kender også Skriften, men han har et andet motiv. Han misbruger dens autoritet for at opnå sine djævelske mål. Han river sætninger ud af deres sammenhæng.

Til anvendelse

"Det er ethvert fornuftvæsens første og største pligt at lære sandheden at kende ud fra Skriften, at leve efter lyset og opmuntre andre til at gøre det samme. Vi burde daglig studere Bibelen, overveje dens tanker og sammenligne skriftsted med skriftsted. Med Guds hjælp kan vi danne os vores egen opfattelse, for vi skal selv stå til ansvar over for ham" (Ellen White, *Mod en Bedre Fremtid*, 484).

Til eftertanke

I forbindelse med hvilke anfægtelser kan jeg henvise til, at "der står skrevet"?

At rette sig efter Guds anvisninger

Joh 5,45-47

Hvilken oplysning giver "Moses" (Toraen) om Jesus?

Baggrund

Jesus vil ikke anklage. Idet han var sendt fra Gud, kom han for at frelse, ikke for at dømmе (3,17). Hans tilhørere håber på Moses, som dog anklager dem. Ifølge 5 Mos 31,24-27 befalede Moses levitterne at lægge skriftrullen med lovens ord ved siden af pagtens ark, for at den kunne vidne om folkets ulydighed. Det er Guds vilje, der er målestok for, hvad der er ret og uret. Men lovydighed i sig selv hjælper ikke til at erkende Jesus som løfternes opfyldelse (5 Mos 18,15.18).

På Jesu tid havde det jødiske folk Det Gamle Testamente som trosgrundlag i skriftlig form. Det Nye Testaments skrifter fandtes endnu ikke. De skulle først senere blive et vidnesbyrd om Jesus, hans virke, hans ord, hans kærlighed, hans frelsesplan og håbet for fremtiden.

Til fordybelse

Jesus gør alt for, at hans tilhørere skal komme til tro. Nogle steder (fx Matt 5,21-44) kan det se ud, som om Jesu måde at udlægge Toraen på står i modsætning til Israels hellige skrifter. Men i virkeligheden kommer han ikke med et andet budskab, og han erstatter heller ikke det gamle med noget nyt (Matt 5,17-18). Han gør tværtimod sine tilhørere opmærksom på, at allerede Det Gamle Testamente taler om ham (Joh 5,39.46).

Til anvendelse

"Ingen kan præsentere Guds lov i det rette lys uden evangeliet – og omvendt! Loven rummer allerede evangeliet, og evangeliet er realiseringen af loven. Loven er roden, evangeliet er dens duftende blomst og frugt" (Ellen White, *Bilder vom Reiche Gottes*, Lüneburg 2000, 100).

Til eftertanke

"Man kan ikke til fulde udgrunde ét eneste ord i Bibelen. Vi har og får kun den spæde begyndelse, og når vi mener, vi forstår meget, kan vi knap nok alfabetet, ja, ikke engang det" (Martin Luther).

At møde Gud i stilheden

Sl 37,7; 46,11;
62,1.2.5

**Hvad opfordrer disse vers til?
Hvordan kan stilhed hjælpe til at erkende Gud?**

Baggrund

"Vær stille over for Herren. Stands, og forstå, at jeg er Gud."

Midt i alle udfordringer, fjendtlige angreb og forfølgelser ved salmedigterne, som fx David, at de på trods af al turbulens kan finde ro i Gud. De møder de livstruende omstændigheder med en urokkelig tillid til Gud. Hos ham finder de håb, værn og sikkerhed. Han er større end deres bekymringer.

Til fordybelse

Det fortælles om Jesus, at han jævnlige trak sig tilbage for uforstyrret at tilbringe tid sammen med sin himmelske far. Efter sin dåb opholdt han sig i ørkenen i 40 dage for at forberede sig på sit offentlige virke (Luk 4,1; Matt 4,1). Tidligt om morgenen eller ved aftenstide tog han tid til bøn (Mark 1,35; Luk 4,42; Matt 14,23). Sommetider tilbragte han en nat i samtale med Gud (Luk 6,12).

Sådanne øjeblikke med stilhed tjener som rekreation. Det er tidspunkter, hvor man kan lægge bekymringerne fra sig, og hvor alt det, der her og nu synes så vigtigt og presserende, bliver ubetydeligt. Ting, der plejer at stresse, bliver små og uanselige i Guds nærvær. Når man føler sig tryk hos ham, bliver man mere opmærksom på nye erkendelser og muligheder.

Til anvendelse

Lad Bibelens og salmedigterens ord invitere dig ind i stilheden! Sluk for en tid for radioen, fjernsynet, computeren, den bærbare eller smartphonon og bed Gud om at fylde stilheden med sit nærvær og sin tale. Bed ham om at give sig til kende i stilheden. Her hviler den hektiske hverdag. Tankerne sorteres. Sjælen tankes op. Ligesom Jesus søgte Guds nærvær om morgenen og om aftenen, kan vi også fortælle Gud om vores planer og lægge dem i hans hånd om morgenen og om aftenen takke ham for de velsignelser og den ledelse, vi har oplevet igennem dagen.

At lagre Guds ord i hukommelsen

Sl 119,11
Ef 5,19
Kol 3,16

Hvad forventer salmedigteren af at huske på Guds ord?

Baggrund

I Det Gamle Testaments skrifter kan man se, at Israels folk er præget af en erindringskultur. Folket mindes, hvordan Gud har ledt det. Forældre videregiver denne erfaring til deres børn. De hjælper dem med at indprente og lagre dette i hukommelsen (5 Mos 6,4-9). Det at være fælles om at lære loven udenad skaber rammen for at kunne videregive erfaringer og fundamentet for tro til de næste generationer.

Til fordybelse

Paulus opfordrer de kristne til på lignende vis at fortsætte denne tradition. De bør formane, opmuntre og trøste hinanden med *salmer, hymner og åndelige sange*. For at kunne gøre dette, er det nødvendigt at kende Skriften og ligesom salmedigteren at have den i *hjertet* og i hukommelsen. Så vil den præge deres liv og handlinger.

Til anvendelse

Især sammenhængen mellem musik og ord hjælper til at huske tekster. Selvom man har glemt enkelte ord, dukker de op igen, når man nynner melodien. Det kan endda iagttages hos demente. De er stærkt begrænsede i deres muligheder for at kommunikere og at huske. Men når de synger sammen med andre, kommer de i tanker om de ord, som de engang har lært. Alt er jo lagret i hukommelsen og skal bare kaldes frem. Det kan godt betale sig at lære skriftsteder og salmer udenad for på den måde at indprente sig dem.

Resumé

Guds ord støtter og viser vej i alle livets situationer. Det trøster, giver håb og opmuntrer til at leve efter Guds retningslinjer, til at gøre det gode og med hans hjælp at omsætte hans kraftfulde ord til handling i det daglige liv.

Spørgsmål til drøftelse

Indledende
spørgsmål

1. "En god teori er det mest praktiske, der findes"
(Gustav Kirchhoff, tysk fysiker, 1824-1887).

Hvad mener I om denne påstand?

Supplerende
spørgsmål

2. **Hvor vigtigt er det efter jeres erfaring**
  - 1) at have et godt kendskab til Bibelen og
  - 2) at lære skriftsteder og bibeltekster udenad?

Læs Luk 4,1-13

3. Jesus og Satan citerer fra Skriften.

Hvor går grænsen mellem den rette brug og misbrug af Bibelen?

Hvordan kan det at kende Skriften hjælpe, når man ønsker at afsløre og modstå fristelser?

Sl 119,11
Kol 3,16

4. **Hvad vil det sige at gemme Guds ord i hjertet og at synge med hjertet sammen med andre?**

Sl 37,7; 46,11

5. **Hvilken sammenhæng er der mellem stilhed og erkendelse?**

Hvilke erfaringer har I gjort jer i stilheden?

Afsluttende
spørgsmål

6. **Hvad har været den væsentligste erkendelse for jer i løbet af dette kvartals bibelstudium?**